

AKTUELLT

Skattehinder för forskning

Läppstift förmer än läkarstudier?

Svenska Dagbladet citerar överläkaren vid Falu lasarett, med. dr Nils Tolagens uttalande i sista numret av Skattenytt angående skillnaden i beskattningshänseende mellan å ena sidan en affärsman och å andra sidan en läkare och vetenskapsman. Sv. D. har dessutom resonerat om saken med ett par skatteexperter och av dessa fått bl. a. följande uttalanden.

Läkaren, vetenskapsmannen, juristen etc. är i ett fall som detta sämre ställd än affärsmannen. Den senare företar en resa för att besöka kunder, leverantörer, undersöka marknad etc. och utgifterna härför får han dra av som omkostnader i sin affärsrörelse. Att här utöva någon detaljkontroll är omöjligt. En läkare kan förfara på samma sätt, då han reser i tjänsteärendet för ett sjukhus eller den institution, där han är anställd. Men om han reser på egen bekostnad får han inte dra av utgifterna på sin självdeklaration. Folk reser numera i stor utsträckning på studieresor, kongresser och andra möten. Var skall man dra gränsen för avdragsgilla och inte avdragsgilla kostnader? Dr Tolagen har valt ett drastiskt exempel, mena skatteexperterna. Men de medge villigt, att affärsmannen här har större frihet än t. ex. läkare, vetenskapsmän och tjänstemän över huvud taget. Praxis på området har utbildat sig efter domstolsutslag i omtvistade fall.

Statistiska centralbyrån

föreslår vissa ändringar i byråns arbete, bl. a. att statistiken över förhållandet mellan fastigheters salu- och taxeringsvärden skall omfatta även an-

nan fastighet än jordbruksfastighet, dock inte industrifastigheter. En sådan statistik skulle göra det möjligt för myndigheter och enskilda att följa fastighetsmarknadens utveckling i olika delar av landet, heter det. Vidare vill centralbyrån inrätta en utredningsavdelning med tillhörande intervjuorganisation, alltså ett slags statligt "galupinstitut".

Folkets röst

Fastighetstaxeringen utlöste hos en villa- och sportstugeägare, tillika folkpensionär, följande reflexioner, införda på Morgon-Tidningens insändarspalt den 20 maj under rubriken *Tisdagen den 13:e*:

Det var alltså den dagen jag fick veta det: Att jag plötsligt blivit förmögen. Inte genom att någon arvtant gått hädan, ej heller att jag fått 12 rätt. Nej, genom några taxeringsgubbar i Värmdö fögderi. Se, jag råkar ha en stuga på en ö. Köpte bergåsen 1926 och byggde en liten stuga. Pris omkring 2.000:—. Och det hände stugan detsamma som Josef och Maria. Den vart skattskriften. Och 3 200:— kr. ansågs den vara värd. Och i 26 år har jag betalat den skatt som begärts. Och den har varit måttlig. På sistone omkring 18:— kr. per år. Men nu skall det bli annat av.

I höstas var det några sändebud ute för att titta på våra stugor — min och alla de andras. Det sägs att det regnade svårt den dagen. Man vet hur humöret hos somliga kan påverkas av vädret. Min stuga och tomt som i går var värd 3.200:— är nu värd kr. 14 800:—. Och skatten som var 18:— per år blir förmodligen något bortåt 100:—. Och hur mycket pengar jag och mina grannar ger Österåkers kom-

Styrelseberättelse

Styrelsen för Taxeringsnämndsordförandenas Riksförbund får härmed avgiva berättelse över förbundets verksamhet för tiden från årsmötet den 11 september 1951 till denna dag.

Styrelsen har haft följande sammansättning:

Ordförande: Al Vanner, Stockholm; v. ordförande: Axel Bendrik, Söderhamn; ledamöter: Rud. Anderberg, Vollsjö, T. Lanner, Umeå, S. Villner, Mariestad; suppleanter: A. Linderson, Karlshamn, Gustaf Åhström, Solna, S. Carlström, Mölndal.

Under verksamhetsåret har härads-skrivaren Gustaf Åhström, Solna, fungerat såsom förbundets sekreterare. Under tiden till mitten av mars 1952 har kamrer Leif Brunen, Stockholm, varit förbundets kassör och under tiden därefter förste byråsekreteraren Erik Eriksson, Stockholm.

Styrelsen har under året hållit 5 sammanträden.

Å förbundets vägnar har styrelsen avgivit yttranden över

1. P. M. angående införande av bestämmelser om skyldighet att insätta medel å investeringskonto för skog samt rätt att njuta uppskov med taxering för dylika insättningar.

2. P. M. med utredning och förslag rörande skattepremiering av frivilligt sparande under år 1952.
3. 1944 års allmänna skattekommittés betänkande angående studiekostnaders behandling i beskattningshänseende.
4. P. M. angående uttagande av investeringsavgift.
5. Av Statistiska Centralbyrån gjord framställning med förslag till omläggning av den årliga inkomststatistiken.
6. 1949 års skatteutrednings betänkande angående den statliga direkta beskattningen.
7. 1950 års skattelagssakkunnigas promemoria angående taxering av inkomst av en- och tvåfamiljsfastigheter.
8. 1949 års uppbördssakkunnigas betänkande II med förslag till vissa ändringar i uppbördsförfarandet.
9. P. M. angående möjligheten att åstadkomma ett i vissa hänseenden förenklat taxerings- och debiteringsförfarande.
10. P. M. med förslag till tillfälliga inskränkningar i den fria avskrivningsrätten vid inkomsttaxeringen m. m.
11. En inom 1951 års bostadsutredning utarbetad P. M. rörande

mun, så får vi inte en plankbit till en brygga och ingen lyfter en sten från de vägar vi byggt och de stigar vi trampat. De bara tar. De ger ingenting.

Någon har sagt att man skulle klaga! Vad skulle det tjäna till? Taxeringsherrarna i Österåker har säkerligen lagen på sin sida. Liksom härads-skrivaren i Öknebo fögderi, som litet förtroligt meddelat mig, att han — d. v. s. fastighetstaxeringsnämnden för

distriktet — funnit skäligt föreslå en höjning av taxeringen å min Enskedevilla från 17.000:— till 25.000:—. När jag nu sitter och skriver detta undrar jag om taxeringsherrarna i Värmdö och Stockholm kunnat få nys om att jag i dag fått min folkpension höjd från 108:— kr. till 112:—. Alltså 4:— riksdaler. Fyra gånger tolv är 48. Det räcker inte till skatten. Vem skall betala mellanskillnaden?